

[Henry Christensen.]

Jeg er lidt skuffet over, at man ikke er gået lidt nærmere ind på det billede af udviklingen med hensyn til overenskomstsituationen, som tegner sig for os. Man har gjort noget i oversigten, og der har også lydt nye advarsler både fra økonomiministeren og fra finansministeren.

Jeg fremsatte på mit partis vegne nogle synspunkter og stillede et spørgsmål til den højtærede regering og til den højtærede finansminister, fordi det, ikke mindst når vi drøfter grundlaget for udskrivningsloven, må være helt afgørende at få slået fast, at det i hvert fald må være utænkeligt, at regering og folketing eller noget af de partier, der har indgået forliget, skulle kunne tænke på på noget tidspunkt, engang i vinter eller hen på foråret, at medvirke til en løsning af overenskomstsituationen, der ikke ligger inden for den samfundsøkonomisk rimelige grænse, og som måtte bringe eventuelle aftaler ud fra den ene eller den anden opfattelse i fare. Jeg mener, det må være et tilsagn, som regeringen og den højtærede statsminister må være parat til at give os. Jeg siger det ikke bare af hensyn til vort eget ønske om at få det bekræftet her, men jeg siger det også, fordi det må være en vigtig ting over for samfundet at slå fast, at vi nu i alt fald er blevet så kloge her i landet, at det ikke er tænkeligt, at man på ny pludselig ryger ind i en situation, hvor man med kort eller længere varsel på ny gennemfører en politisk løsning af overenskomstsituationen, hvis den går i hårdknude, der ikke svarer til de samfundsøkonomiske muligheder inden for de rammer, vi nu har lagt. Jeg vil endnu en gang opfordre regeringen til at bekræfte denne opfattelse. Jeg er tilbøjelig til at tro, at den vil være af betydning i situationen. Jeg vil egentlig også tro, at man fra regeringsbænkenes side kunne gøre nytte, hvis man ville gå nærmere ind på en drøftelse af lavtlønsproblemet, for det må jo siges, at vi ikke helt kan se væk fra, at det også i nogen grad kan blive politiske betragtninger, der må indgå, hvis vi skal have en løsning og ikke lave de ringe i vandet, som vi er enige om vi ikke kan tåle, og som er ødelæggende for overhovedet at få en lavtlønsordning.

Det ærede medlem hr. K. B. Andersens

bemærkninger skal jeg lade ligge ved denne lejlighed; dem kan vi måske drøfte ved en senere lejlighed. Jeg mener bestemt ikke, at det ærede medlem kan finde sin argumentation blot i betænkningen fra 1952 om pristol eller velstandstal. Der er sket meget siden da; men lad det ligge.

Når det ærede medlem vil beskyldte mig for at vende front imod en enkelt befolkningsgruppe, skal jeg sige, at jeg for det første vil bekræfte, at den tilbageholdenhed, som vi alle må appellere til ud fra hensynet til samfundets økonomi, naturligvis gælder alle kredse og alle grupper i vort samfund; men vi ved, at det, vi står over for i overenskomstsituationen, ikke er et spørgsmål om en enkelt snæver gruppe; det er spørgsmålet sådan set om hovedparten af samfundsborgernes indkomster, fordi vi må tage i betragtning, at det, der sker her eller vil ske, vil få den samme virkning som i 1961: at det slår igen nogenlunde over hele linjen, måske med enkelte undtagelser, som det har været nævnt her. Derfor er denne advarsel af meget bred karakter; det er en advarsel til os alle. Jeg tror ikke, vi skal stille det op på den måde, som det ærede medlem er tilbøjelig til; det kunne bevirke, at advarslens vægt måske blev mindre.

Poul Møller: Jeg vil gerne takke den højtærede økonomiminister for hans bemærkninger. Ministeren gjorde nogle bemærkninger om de 15 pct. og de 2 pct. og talte om det forskellige beregningsgrundlag: 15 pct. er af den løbende pris, og de 2 pct. er i kroner og øre. Jeg henviste til den økonomiske årsoversigt side 26 og beder om tilfaldelse til et citat; der står:

„Man må derfor regne med, at den omtalte vækst i valutaindtægterne kun vil tillade en produktionsforøgelse på et par procent, såfremt en fornyet forværring af valutasisituationen skal undgås. En produktionsstigning af denne størrelse vil være lavere end stigningstakten for de seneste år, som har været 4-5 pct. årlig.“ Det er det tal, jeg går ud fra. Jeg ser ikke, at der står noget om faste priser; 4-5 pct. har heller ikke været faste priser. Hvis jeg har gjort mig skyldig i en fejltagelse, beder jeg undskyldte; men det er altså det stykke, jeg har citeret. Vi kan hurtigt blive enige